

Usnesení Nejvyššího soudu ČSFR ze dne 02.11.1992, sp. zn. Cdof 4/92, ECLI:CZ:NS:1992:CDOF.4.1992.1

Číslo: 13/1993

Právní věta: Ustanovení § 241 odst.1 o.s.ř. o tom, že dovolatel musí být zastoupen advokátem nebo komerčním právníkem, pokud nemá sám právnické vzdělání, je ustanovením donucující povahy, jež nepřipouští výjimky. Nedostatek tohoto zastoupení je nedostatkem bránícím v pokračování dovolacího řízení. Jestliže dovolatel přes výzvu a poučení ze strany dovolacího soudu uvedený nedostatek ve stanovené lhůtě neodstraní, bude dovolací řízení usnesením dovolacího soudu zastaveno ve smyslu ustanovení § 243c o.s.ř. a ustanovení § 43 odst.2 a § 104 odst.1 o.s.ř.

Soud: Nejvyšší soud ČSFR

Datum rozhodnutí: 02.11.1992

Spisová značka: Cdof 4/92

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Advokacie, Advokáti, Dovolání, Komerční právníci, Řízení před soudem, Zastavení řízení, Zastoupení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 241 odst. 1
§ 243c

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

V řízení o dovolání dovolatelky proti usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze 16.12.1991, sp. zn. 9 Co 344/91, byla dovolatelka upozorněna na potřebu jejího zastupování advokátem v dovolacím řízení (§ 241 odst. 1 občanského soudního řádu ve znění vyhlášeném pod č. 501/1992 Sbírky zákonů), a to nejprve 12. 3. 1992 u dožádaného okresního soudu v Chebu (sp. zn. Cd 77/92) a potom přípisy Nejvyššího soudu ČSFR z 20.5.1992, 5.6.1992, 14.7.1992 a z 8.10.1992. V posledně uváděném přípise byla dovolatelka poučena, že po marném uplynutí lhůty (do 25.10.1992) k odstranění shora uvedeného nedostatku v jejím zastupování bude řízení o dovolání zastaveno. Avšak i tato lhůta uplynula bezvýsledně a dovolatelka nepředložila plnou moc, jíž by zmocňovala advokáta k zastoupení.

Podle ustanovení § 241 odst. 1 občanského soudního řádu (viz jeho vyhlášení se změnami a doplňky pod č. 501/1992 Sb.) dovolatel musí být zastoupen advokátem nebo komerčním právníkem, pokud nemá sám právnické vzdělání.

V daném případě nedostatek zastoupení dovolatelky advokátem v dovolacím řízení bránil věcnému

projednání jejího dovolání, neboť citované ustanovení § 241 odst. 1 občanského soudního řádu je ustanovením donucující povahy, jež nepřipouští výjimky. Ve smyslu ustanovení § 243c občanského soudního řádu se proto Nejvyšší soud ČSFR postupem podle ustanovení § 43 odst. 1 o. s. ř. pokusil několikerými výzvami adresovanými dovolatelce odstranit uvedený nedostatek, bránící v pokračování v dovolacím řízení, ale dovolatelka zmíněný nedostatek (přes poučení o následcích, které to bude mít pro řízení o jejím dovolání) neodstranila. Nezbylo tedy než dovolací řízení zastavit ve smyslu ustanovení § 243c o. s. ř. a ustanovení § 43 odst. 2 o. s. ř.

Dovolatelka neměla se svým dovoláním úspěch a odpůrci v dovolacím řízení žádné náklady řízení nevznikly.